

Republika Hrvatska
Općinski sud u Karlovcu
Stalna služba u Ogulinu
Bernardina Frankopana 1
47300 Ogulin

Broj: Pr-239/2020-30

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski sud u Karlovcu, po sucu Mimi Mrvoš, u pravnoj stvari tužiteljice prim. Željko Štajcer dr. med. iz Karlovca, Marmontova Aleja 39A, OIB: 06025911940, zastupane po punomoćniku Srećku Posavec, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika OPĆE BOLNICE KARLOVAC, Dr. Andrije Štampara 3, Karlovac, OIB: 95156346215, nakon održana glavne i javne rasprave dovršene 4. rujna 2026., u nazočnosti punomoćnika tužiteljice i u odsutnosti tuženog, radi isplate, na ročištu za objavu dana 23. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Tuženik OPĆA BOLNICA KARLOVAC, Karlovac, Dr. Andrije Štampara 3, OIB:95156346215, dužna je tužitelju prim. Željko Štajcer dr. med. iz Karlovca, Marmontova Aleja 39A, OIB: 06025911940, isplatiti razliku plaće u ukupnoj bruto svoti od 4.541,88 EUR sa zakonskom zateznom kamatom na svotu od:

45,14 € od 09. listopada 2015. godine,
117,16 € od 10. studenog 2015. godine,
104,61 € od 10. prosinca 2015. godine,
27,78 € od 11. siječnja 2016. godine,
77,00 € od 10. veljače 2016. godine,
104,61 € od 10. ožujka 2016. godine,
103,41 € od 11. travnja 2016. godine,
133,67 € od 10. svibnja 2016. godine,
171,49 € od 10. lipnja 2016. godine,
12,67 € od 11. srpnja 2016. godine,
189,13 € od 10. kolovoza 2016. godine,
82,59 € od 12. rujna 2016. godine,
28,65 € od 10. veljače 2017. godine,
68,25 € od 10. svibnja 2017. godine,

85,47 € od 10. kolovoza 2017. godine,
108,65 € od 10. siječnja 2018. godine,
229,89 € od 10. siječnja 2020. godine,
275,69 € od 10. veljače 2020. godine,
257,93 € od 09. ožujka 2020. godine,
278,45 € od 09. travnja 2020. godine,
2.039,64 € od 13. travnja 2020. godine,

pa do isplate, i to do dana 31. prosinca 2022. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je objavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, zatim od dana 1. siječnja 2023. godine do dana 31. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je objavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poente, a od 1. siječnja 2024. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se zahtjev za isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza poreza na dohodak u dosuđujućoj bruto razlici plaće pod točkom I. izreke.

III. Tuženik je dužan tužitelju naknaditi parnični trošak u iznosu od 1.967,96 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 23. rujna 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi ustvrdio da je kod tuženika zaposlen temeljem Ugovora o radu od 28. svibnja 2014. godine na neodređeno vrijeme. Tužitelju je odlukom tuženika određen koeficijent za izračun plaće te dodaci na plaću.

Temeljem čl. 57. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 143/13; *dalje u tekstu: KU/13*), odnosno čl. 55. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 29/18; *dalje u tekstu: KU/18*), tužitelju, kao pročelniku zdravstvene službe tuženika, pripada pravo na uvećanje osnovne plaće na ime dodatak za otežane uvjeta rada u visini od 20,5%. Dodatkom II. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN 92/19; *dalje u tekstu: Dodatak II. KU*) izmijenjena je visina dodatka s osnova otežanih uvjeta rada, te od 01. rujna 2019. godine tužitelj, na ime potonjeg dodatka, ostvaruje uvećanje osnovne plaće u visini od 23,5%. Osim dodatka za otežane uvjete rada, sukladno čl. 59. KU/13 (izmijenjen Dodatkom I. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja NN 29/2015), odnosno čl. 57. KU/18, tužitelju, kao doktoru

medicine, pripada pravo na dodatak na plaću u iznosu od 12% zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi. Člankom 23. Dodatka II. KU izmijenjena je visina potonjeg dodatka, te sukladno istom, od 01. rujna 2019. godine, tužitelj ostvaruje pravo na uvećanje osnovne plaće u visini 16% na ime dodatka zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje. Tuženik je tužitelju obračunavao dodatke i uvećanja osnovne plaće s navedenih osnova samo za sate koji se odnose na redovan rad. Međutim, tužitelj je tijekom 2015., 2016., 2017., 2018., 2019. i 2020. godine radio prekovremeno, te mu za rad preko redovnog fonda sati (prekovremeni rad) nije isplaćivan dodatak za otežane uvjete rada (čl. 57 KU/13, odnosno čl. 55 KU/18) i dodatak zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi (čl. 59 KU/13, odnosno čl. 57. KU/18).

Stoga tužitelj potražuje razliku u plaći između one koja mu je isplaćena za razdoblje od prosinca 2019. do ožujka 2020. kao i one koje bi istom bili isplaćeni da su dodaci iz tužbe bili obračunati za prekovremeni rad. Nadalje tuženik je tužitelju pogrešno obračunavao plaću za mjesec travanj 2020. budući da mu nije isplaćena naknada plaće za sve dane koje tužitelj nije radio za vrijeme prekida rada za vrijeme COVID 19 (TZV. Covid osmice) pa potražuje i tu naknadu.

Prema svojem obračunu tužitelj je potražio naknadu u iznosu od 30.000,00 kn (3.981,69 eura) odnosno nakon provedenog vještačenja specificirao je tužbeni zahtjev na iznos od 4.541,88 eura.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je priznao da je tužitelj njegov zaposlenik sa ugovorom i odluci o plaći, no osporio je tužbu i tužbeni zahtjev, kako osnovu, tako i visinu. Učinio je nespornim odredbe članka 55. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (NN.29/18) kao i Dodatka II tog KU (NN.92/19) da zaposlenicima pripada pravo dodatka na osnovnu plaću s osnova posebnih (otežanih) uvjeta rada u određenoj visini, odnosno postotku. Nadalje čine nespornim da je člankom 57 KU i Dodatka KU zaposlenicima pripada pravo na dohodak na osnovnu plaću zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi u određenoj visini, odnosno postotku, te je tuženi tužitelju isplatio sve pripadnosti iz plaće. Za tuženog je sporno da li tužitelj ima pravo na kumuliranje dvije, odnosno tri vrste različitih dohodaka na osnovnu plaću i KU razlikuje kategoriju osnovne plaće i kategoriju dodatka na osnovnu plaću i niti jednom odredbom nije propisana obaveza, pa čak niti mogućnost kumulacija dodataka kako to potražuje tužitelj, a u odnosu na dio potraživanja za vrijeme COVID 19, navodi da je tuženik izvršio obračun naknade plaće u ožujku i travnju 2020. za vrijeme i sate prekida rada do kojeg je došlo krivnjom poslodavca ili zbog drugih okolnosti za onoliko sati koliko je trajao prekid rada tužitelja zbog epidemije, s obzirom da je preostale sate tužitelj redovno radio.

3. U dokaznom postupku, a radi utvrđenja činjeničnog stanja sud je izvršio uvid u cjelokupnu dokumentaciju u spisu, kao i podatke o primanjima tužitelja, provedeno je knjigovodstveno financijsko vještačenje po tvrtki D&S d.o.o. Karlovac, te dopunsko očitovanje vještaka.

4. Između stranka je sporna osnova zahtjeva i to isplata dodatka na plaću s osnova otežanih uvjeta rada za sve ostvarene prekovremene sata za utuženo vrijeme, i isplata naknade za plaću za vrijeme prekida rada izazvanih epidemijom COVID 19 za koji tužitelja kao radnik nije odgovoran.

5. Prema utvrđenju ovog suda odredba članka 49. st. 1. KU/2018 kojom je propisano da će se osnovna plaća radniku uvećati za 50% za prekovremeni rad, ne isključuje pravo na obračun i isplatu utuženih dodataka na plaću na ostvarene prekovremene sate. KU/2018, te Dodatak II. KU/2019, daje tužitelju istodobno pravo na isplatu više različitih dodataka koji se međusobno ne isključuju pa tužitelju pripada pravo na isplatu svih dodataka zajedno s dodatkom za prekovremeni rad, odnosno pripada mu dodatak s osnova otežanih uvjeta rada temeljem čl. 55. KU/2018 i čl. 21. Dodatka II. KU/2019, kao i dodatak zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi i to temeljem čl. 57 KU/2018 i čl. 23. Dodatak II KU/2019. Niti iz jedne odredbe navedenih kolektivnih ugovora ne proizlazi da radniku utuženi dodatci po navedenim člancima pripadaju samo za ostvarenu redovnu satnicu, odnosno da se uvećanje plaće po osnovi prekovremenog rada i uvećanje po osnovi otežanih uvjeta rada i iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi međusobno isključuju.

6. Isplata uvećane plaće za prekovremeni rad ne isključuje pravo tužitelja na isplatu dodataka po osnovama članka 55. KU/2018, i čl. 21. Dodatka II. KU/2019, kao i dodatak zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi temeljem čl. 57 KU/2018 i čl. 23. Dodatak II KU/2019, za prekovremene sate rada jer tužitelj i kada radi prekovremeno, također radi u svojstvu radnika koji radi u otežanim uvjetima odnosno u svojstvu radnika s iznimnom odgovornošću za život i zdravlje ljudi.

7. Dakle, tužitelj kao liječnik i tijekom redovnog rada i tijekom prekovremenog rada obavlja iste poslove pa je i kod prekovremenog rada izložen povećanim rizicima i iznimnoj odgovornosti za život i zdravlje ljudi pa se stoga ne može praviti razlika s osnova ovih dodataka na plaću za obavljanje rada tijekom redovnog i prekovremenog rada. Na osmoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske koja je održana 9. prosinca 2019., VSRH zauzeo slijedeće pravno shvaćanje: "Zdravstveni radnici za vrijeme važenja Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja ("Narodne novine" broj 143/13 i 96/15, dalje: KU) koji u redovnom radu imaju pravo na uvećanje plaće za posebne uvjete rada iz čl. 57. KU i pravo na uvećanje plaće za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi iz čl. 59. KU, imaju pravo na te dodatke (kumulativno) i za sate ostvarene u prekovremenom radu.", pa dakle tužitelju pripadaju utuženi dodaci na plaću za određene prekovremene sate rada.

8. U odnosu na prekid rada u odnosu na COVID 19, sve je to bilo na temelju odluka koje je donosio Ministar zdravstva kao odluke o organizaciji i rasporedu rada zdravstvenih ustanova i njihovih radnika za vrijeme trajanja epidemije bolesti COVID 19, time se je utvrdio raspored rada i svi zaposlenici su morali biti dostupni i javiti se na poziv poslodavca na rad bez odgode. Ministarstvo je dalo zdravstvenim ustanovama naputak u vezi ostvarivanja prava iz radnog odnosa radnika u to vrijeme i to naknadi plaće, korištenju godišnjeg odmora, mogućnosti odobravanja slobodnih dana umjesto uvećanja plaće.

9. Prema odredbi čl. 95. st.3. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19) radniku pripada pravo na naknadu plaće za vrijeme prekida rada do kojeg je došlo krivnjom poslodavca, odnosno zbog drugih okolnosti za koje radnik nije odgovoran, a prema st.5. istog članka visina naknade plaće utvrđuje se ovim ili drugim zakonom, drugim propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu ili ugovorom o radu, a ako nije

tako određena, radnik ima pravo na naknadu plaće u visini prosječne plaće ostvarene u prethodna tri mjeseca. Dani kada tužitelj nije radio također predstavlja prekid rada zbog kojeg i drugih okolnosti radnik nije odgovoran i stoga tužitelju pripada pravo na naknadu plaće.

10. Vještak je na temelju podataka tuženog kao poslodavca, izvršio obračun, dostavio nalaz i mišljenje kao i dopunu nalaza i mišljenja, a kako je to pobliže naznačeno u izreci presude a na koji izračun nije bilo primjedbi i na temelju izračuna vještaka, tužitelj je specificirao tužbeni zahtjev.

11. Sud je tužitelju presudio iznos od 4.541,88 eura kao isplatu razlike plaće sa pripadajućim kamatama od dospijeca do isplate.

12. Odredbama čl. 45. st. 1. i 2. Zakona o porezu na dohodak („Narodne novine“ 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/11, 144/12, 120/13, 125/13, 148/13, 83/14, 143/14 i 136/15 – dalje ZPD) predujam poreza na dohodak obračunava, obustavlja i uplaćuje poslodavac, isplatitelj primitka iz čl. 14. istog Zakona ili sam porezni obveznik i to prilikom svake isplate prema propisima koji važe na dan isplate.

12.1. Odredbama čl. 45. st. 4. i 5. ZPD i čl. 61. st. 1. i 9. Pravilnika o porezu na dohodak („Narodne novine“ 95/05, 96/06, 68/07, 146/08, 2/09, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 79/13, 160/13 i 157/14 – dalje Pravilnik) propisano je da se predujam poreza na dohodak od nesamostalnog rada obračuna tijekom istog mjeseca svakog poreznog razdoblja isplaćenog primitka od nesamostalnog rada iz čl. 14. toga Zakona i čl. 11., 12 i 15. Pravilnika umanjenog za obračunane i uplaćene doprinose za obvezno osiguranja iz primitka po posebnim propisima i umanjenim za iznos uplaćenih premija osiguranja iz čl. 12. st. 9. i čl. 16. st. 2. ZPD, te umanjenog za osobni odbitak iz čl. 36. st. 1. i 2. ZPD. Obračunati predujam poreza isplatitelj obustavlja i uplaćuje istodobno s isplatom primitka od nesamostalnog rada, kao porez u odbitku. S obzirom na navedeno, porez na dohodak i prirez na dohodak koji čine sastavne dijelove bruto plaće (uz neto plaću i doprinose) dospijevaju tek s isplatom što znači da do trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu iznosi poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak pa se na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju.

13. Trošak tužitelja odredbom članka 154. stavak 1. ZPP-a sastoji se od zastupanja po punomoćniku odvjetniku a koji trošak pripada sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12) i trošak čini sastav tužbe (Tbr. 7/1), zastupanje na dva ročišta (Tbr. 9/1) (4.1.2021. i 4.9.2026.), sastav tri obrazložena podneska (30.12.2024., 6.10.2025. i 19.3.2026.) (Tbr. 8/1) sve u ukupnom iznosu od 1.967,96 eura

14. Stoga je presuđeno kao u izreci presude.

U Ogulinu 23. rujna 2026.

S u d a c
Mima Mrvoš

Uputa o pravnom lijeku

1. Stranci koja je pristupila na ročište za objavu rok za žalbu teče od dana tog ročišta. Rok za žalbu je 15 dana. Žalba se dostavlja u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke ovom sudu za sud drugog stupnja.

2. Stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu je uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana tog ročišta. Rok za žalbu je 15 dana. Žalba se dostavlja u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke ovom sudu za sud drugog stupnja.

3. Stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu nije uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana dostave pisanog otpravka presude. Rok za žalbu je 15 dana. Žalba se dostavlja u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke ovom sudu za sud drugog stupnja.

Dostaviti:

1. Odvj. Srećko Posavec, Zagreb

2. Opća bolnica Karlovac, Karlovac, Dr. A.Štampara 3

Broj zapisa: **9-3088d-88d20**

Kontrolni broj: **05d0f-28333-63966**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.